

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרִשִׁת מִקֶּץ יוֹם א' דְּחֲנוּכָה כ"ה בְּסֵלֹו ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁנַי עִם רִשׁ"י

בְּחֲמִשׁ הַיּוֹם יוֹסֵף פּוֹתֵר אֶת חֲלוּמוֹ שֶׁל פְּרָעָה.

פְּרָעָה אָמַר לְיוֹסֵף: "חֲלֵמְתִי חֲלוּם, וְאֵין מִי שְׂיָכוּל לִפְתֹּר אוֹתוֹ - לְהַסְבִּיר אֶת הַמְשָׁמְעוֹת שְׁלוֹ! שְׁמַעְתִּי שְׂאֵתָה פֶּרֶשׁוֹן חֲלוּמוֹת". יוֹסֵף עָנָה: "בְּלִעְדֵי - זֶה לֹא מִמְנִי, ה' נוֹתֵן אֶת הַתְּשׁוּבָה דְרָכִי, כְּדֵי לַעֲזֹר לְפְרָעָה".

פְּרָעָה סָפַר לְיוֹסֵף עַל הַחֲלוּמוֹת שְׁלוֹ: "חֲלֵמְתִי שֶׁהֵייתִי בְּנִילוֹס- בְּיֵאוֹר, וְרֵאִיתִי שֶׁבַע פְּרוֹת בְּרִיאוֹת עוֹלוֹת מֵהַיְאוֹר וְאוֹכְלוֹת עֵשֶׂב, אַחֲרֵיהֶן עָלוּ מֵהַיְאוֹר שֶׁבַע פְּרוֹת רְזוּת- מַעוֹלָם לֹא רֵאִיתִי פְּרוֹת רְזוּת כְּאֵלֶּה בְּחַיִּי! הֵן עָמְדוּ לְיַד הַפְּרוֹת הַבְּרִיאוֹת וּבָלְעוּ אוֹתָן לְגַמְרִי! אָבֵל הֵן לֹא נִהְיוּ שְׁמֵנוֹת יוֹתֵר! בְּחֲלוּם הַשְּׁנַי, חֲלֵמְתִי שְׂאֵנִי רוֹאֶה שְׁבוּלִים יְפוֹת וּגְדוּלוֹת גְּדוּלוֹת בְּשָׂדֶה, וְאִזּוֹ הִגִּיעוּ שֶׁבַע שְׁבוּלִים יְבִשׁוֹת וּבָלְעוּ אֶת הַשִּׁיבוּלִים הַיְפוֹת וְהַגְּדוּלוֹת."

סִפְרָתִי לְפוֹתְרֵי הַחֲלוּמוֹת שְׁלִי, אָבֵל אֵף אֶחָד מֵהֶם לֹא יָדַע לְפָרֵשׁ אֶת הַחֲלוּמוֹת"

יוֹסֵף עָנָה לְפְרָעָה: "לְשְׁנַי הַחֲלוּמוֹת שְׁלָךְ אוֹתָהּ מְשָׁמְעוֹת. ה' מְזַהֵר אוֹתָךְ מֵהַ עוֹמֵד לְהִיּוֹת. הַפְּרוֹת וְהַשִּׁיבוּלִים שְׁנֵיהֶם מְסַמְּלִים מְאֹכְלִים. שֶׁבַע הַפְּרוֹת הַבְּרִיאוֹת וְשֶׁבַע הַשִּׁיבוּלִים הַגְּדוּלוֹת - הַכּוֹנֵה הַיָּא שְׂיָהִיו שֶׁבַע שְׁנִים טוֹבוֹת עִם הַרְבֵּה אוֹכֵל שְׂיִצְמַח. לְאֲנָשִׁים יִהְיֶה כָּל כֶּף הַרְבֵּה עַד שֶׁהֵם לֹא יִקְנְאוּ בְּכָלִל בְּאֲנָשִׁים אַחֲרֵים.

שֶׁבַע הַפְּרוֹת הַרְזוֹת וְשֶׁבַע הַשִּׁיבוּלִים הַשְּׂדוּפוֹת מְסַמְּלוֹת שֶׁבַע שְׁנִים שְׁבָהֶם לֹא יִגְדֵל שׁוֹם דָּבָר וְלֹא יִהְיֶה אוֹכֵל. יִהְיֶה כָּל כֶּף מְעַט אוֹכֵל שְׂאֲנָשִׁים יִשְׁפָּחוּ כִּמְהַ טוֹב הֵיָה לָהֶם קוֹדֵם. וְהַחֲלוּם חָזַר עַל עֲצָמוֹ פְּעָמִים כְּדֵי לְהַזְהִיר אוֹתָךְ שֶׁזֶה עוֹמֵד לְהִיּוֹת מְאוֹד בְּקָרוֹב.

"לָכוֹ, פְּרָעָה, לְדַעְתִּי, כְּדָאִי לְבַחַר בְּאֶדָם מְאוֹד חָכֵם וְלִמְנוֹת אוֹתוֹ אַחֲרָאִי, תִּפְקִידוּ יִהְיֶה לְאָגוֹר מְזוֹן בְּתַקּוּפָה שֶׁל שְׁנוֹת הַשׁוֹבֵעַ, וְלִנְעַל אוֹתוֹ בְּמִקּוֹם שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְקַחַת לְלֹא רְשׁוֹת. (זֶה מְסַבִּיר לָמָּה בְּחֲלוּם שְׁלָךְ, הַפְּרוֹת עָמְדוּ סְמוּכוֹת לְפְרוֹת הַרְזוֹת, כִּיּוֹן שֶׁהַשְּׁנִים הַטוֹבוֹת יִהְיוּ סְמוּכוֹת לְשְׁנוֹת הַרְעָב, וּבְגִלָּל שְׂאֵתָה מִתְכוּוֹן לְשְׁנוֹת הַרְעָב תוֹךְ כְּדֵי שְׁנוֹת הַשׁוֹבֵעַ) וְכָךְ, לְאָגוֹר אֶת הָאוֹכֵל הַזֶּה, לְזַמֵּן שֶׁלֹּא יִהְיֶה

פרעה והמשרתים שלו אהבו את פתרון החלום של יוסף. פרעה שאל: "האם יש עוד אדם כזה שה' נמצא אתו כמו יוסף?"

תהלים / יום כ"ה לחדש פרק קי"ט מחצית ראשונה

התהלים של היום, פרק קי"ט הוא הפרק הארוך ביותר בכל התהלים. הוא כל כף ארוך, שלא אומרים את כל הפרק ביום אחד אלא מחלק ליומים.

דוד המלך אומר: "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". הרבי מסביר שהיה זה דוד המלך שאמר שהתורה היא הדבר היקר ביותר. דוד המלך - היה מלך, והיו לו הרבה מאוד זהב וכסף, הוא הבין מה זה להתעסק עם כסף כל הזמן. לכן דוקא הוא יכול לומר שבאשר יש לאדם הרבה כסף וזהב הוא צריך לדעת ולהרגיש שהתורה היא הדבר היקר ביותר.

תניא / לקוטי אמרים פרק א' (כ"ה כסלו שנה מעוברת)

הגמרא נוקטת לפעמים בבטוי "צדיק" כדי לתאר מישהו שיש לו יותר מצוות מאשר עברות. אבל צדיק אמתי הוא מישהו שאין לו יצר הרע בכלל! המדרש אומר שה' ראה שיש מעט מאוד יהודים שבאלו ולכן פזר אותם כך שיהיו צדיקים בכל דור. מכך התברר שצדיק אמתי אין לו יצר הרע ולבינוני אמתי אין בכלל עברות.

בפרקים הבאים האדמו"ר הזקן יסביר מהם בדיוק צדיק, בינוני ורשע. ברגע שאנו יודעים מי אנחנו, הרבה יותר קל להבין איך עלינו להתנהג וכיצד נשיג את היעד לחיות כפי שיהודי צריך לחיות. האריז"ל אומר שכל יהודי מתחיל עם שתי נפשות. הנפש הראשונה פעילה כבר מרגע הלידה. ונקראת הנפש הראשונה בגלל שמקבלים אותה מיד כשנולדים. והיא הדברים שאדם עושה בטבעיות, דברים שאנשים אוהבים לעשות בגלל מה שהם.

הנפש הזאת נמצאת בדם של האדם שעובר בכל הגוף, ונותן לו חיות וגורם לו להתנהג בדרכים מסוימות. הנפש הזו מרכבת מארבעה יסודות והם:

1. אש
2. רוח
3. מים
4. עפר

בכל דבר בעולם, יש את כל ארבעת היסודות האלה, לחלק יש כמות גדולה יותר מאחד היסודות, ולחלק כמות גדולה יותר של יסוד אחר. למשל יסוד האש, ברבו מרכב מאש, אבל יש בו גם את היסודות האחרים של רוח, מים ועפר. (אחרי שמשהו נשרף אפשר לראות למשל את האפר, שהוא כמו עפר).

בנפש יש גם את ארבעת היסודות האלה, באופן רוחני. ישנם אנשים שיש להם כמות גדולה יותר מיסוד זה או אחר. היסודות האלה גורמים לנו לחוש בדרכים מסוימות, הנה כמה דגמאות: **אש** - היסוד הזה יכול לגרום לאדם להיות בכעס או בגאווה, כמו שהאש תמיד מנסה לעלות למעלה. **מים** - מים גורמים לכל הדברים הטעמיים לגדל, היסוד הזה גורם לנו לרצות תמיד דברים טעמיים או 'כיפיים' אפלו אם הם לא כל כך טובים לעבודת ה' שלנו.

רוח - בדיוק כמו שהאוויר יכול לנפח בלון שהוא בעצם ריק. היסוד הזה יכול לגרום לאדם לדבר

שטיות ודברים ריקים ונפוחים.

עפר - העפר הוא כבד, היסוד הזה יכול לגרום לאדם להיות עצלן או עצוב.

ה' לא רוצה שאנחנו נעשה דברים בהתבסס על הרגשות האלה, הם נקראים מדות רעות. ליהודי יש מתנה מיחדת מה' שהנפש הזו גורמת שיהיה מסוגל לעשות דברים למען אדם אחר (גויים) ששומרים שבע מצוות בני נח, גם קבלו את המתנה הזו). למרות שגויים אחרים גם עושים מעשי חסד לאחרים, זה לוקח מהם מאמץ גדול יותר ולא כל כך טבעי בעבורם כמו בשביל הנפש של היהודי.

היום יום / כ"ה בסלו

הרבי רש"ב נהג להדליק את החנכיה בין מנחה לערבית. בבית הכנסת יש לודא שהחנכיה תפנה לכוון מסים, אבל הרבי רש"ב לא הקפיד על כך בבית. אחרי הדלקת הנרות, אומרים הנרות הללו. יושבים ליד הנרות למשך חצי שעה חוץ מערב שבת. הרבי רש"ב דאג שהנרות ידלקו לפחות חמשים דקות. תזכורת: בערב שבת חנכה עושים בסדר הבא: 1. תפילת מנחה. 2. הדלקת החנכיה. 3. הדלקת נרות שבת

ספר המצוות / מצוות לא תעשה קל"ב

מצוות לא תעשה קל"ב: אם כהן חשב מחשבה לא נכונה כשהקריב קרבן, למשל שהוא רוצה לאכול את הקרבן אחרי הזמן שמתר לאכול, הקרבן פסול. הוא נקרא "פגול". לאף אחד אסור לאכול פגול.

רמב"ם / הלכות פסולי המקדשים פרקים ב', ג', ד'

היום לומדים עוד הלכות על מקרים בהם הקרבן יכול להיות פסול. **פרק ב'** - את דם הקרבן צריך להזות על גבי המזבח. אם זה נעשה לא נכון, זה יכול לפסל את הקרבן. **פרק ג'** - אם לא מקימים את ההלכות של שחיטת הקרבנות על המזבח, הקרבנות יכולים להפסל. **פרק ד'** - אם מחליפים את הבהמה שהתפוגגו להקריב אותה לקרבן מסויים, לעתים גם זה יכול לפסל את הקרבן.

אם אתם צעירים, אתם עלולים שלא להבין מדוע כל כך קשה לקיים את המצוות האלה. זה בגלל שהיצר הרע לא מגיע עד גיל מבוגר יותר, בדרך כלל גיל שמונה או תשע ולפעמים בתקופת הבר/ בת מצוה.

~

מתחילים ללמוד סדרה חדשה של הלכות ברמב"ם על שמירת הקדושה של עצמנו על ידי אכילת בשר.

האכל שאנו אוכלים הוא מאוד חשוב, היות והוא נעשה חלק מאתנו. ברמב"ם היום לומדים על חיות ועופות בשרים ולא בשרים.

אתם יודעים אלו סימנים יש לחיות בשרות?

- מעלות גרה (בולעות את האכל ואחר כך מעלות אותו חזרה, ולועסות שוב ושוב).

מפריסות פרסה ושוסעת שסע – יש להן רגלים שמחלקות בתחתית.

התורה מלמדת אותנו את השמות של עשרים וארבע צפורים שאינן כשרות, כל יתר הסוגים הם כשרים. אבל אם אינכם מכירים את כל סוגי העופות וכיצד הם נראים, מתר לאכל רק את העופות שיודעים שהם כשרים.

הרמב"ם גם נותן סימנים כיצד נבדיל בין עופות כשרים ולא כשרים. דרך אחת להבדיל ביניהם היא הידיעה שעופות לא כשרים הם דורסים- טורפים עופות שיותר קטנים מהם ואוכלים אותם. התדעו לומר שם של עוף כשר?

דרכי החסידות/ חדר צבאות ה'

בשנת תשמ"ח הרבי אמר שחנכה הוא זמן מאוד מיחד עבור ילדים ועבור חנוך. בזמן זה, הרבי אמר שכל ילד צריך להפוך את החדר שלו לחדר צבאות ה', על ידי חת"ת, וקפת צדקה, כך שזה מקדש מעט (בית מקדש קטן).

לחנכה, אמר הרבי שילדים ידליקו את החנוכיות שלהם ליד החדרים. למרות שיש להדליק את החנכיה בשכלם ערים, וזה לא נראה מתאים להדליק במקום בו ישנים, אבל חדר הילדים אינו רק חדר שינה, יש בו גם חתת וקפת צדקה ומשתמשים בו כדי לקיים מצוות. לכן יש להדליק שם את החנכיה ולמלא את החדר עם עוד יותר קדושה ועוד יותר חיות בקיום המצוות.